

novic o početku in dosedanjem delovanju podpiralne zaloge pripoveduje nam knjižica, da ima sedanja založna glavica imovine 3300 gld. v vrednostnih papirjih in 48 gld. v gotovini. To je pač malo, in premožnejši izmed slovenskih rodoljubov bi lahko nekoliko več storili za uboge slovenske dijake v Gradci.

Društvo „Narodni Dom“ osnovalo se je te dni v Ljubljani. Namen mu je vsem narodnim društvom v Ljubljani, ki se pečajo z umetnostjo in znanstvom ali goje družbinsko zabavo, sezidati in vzdržavati lep dom ter na tak način pospeševati narodno omiko in zabavo. O priliki bomo o tej velevažni stvari kaj več izpregovorili.

V literarnem in zabavnem klubu ljubljanskem govorili so zadnje tedne: g. dr. J. Drč o zadušenju, g. Ivan Šubic o najnavadnejšem parasitu človeškem, g. I. Hribar o slovanski akademiji na vseučilišči Bolonjskem. G. Evgen Lah predaval je dvakrat o statistiki prebivalstva po Kranjskem (spis izide v „Ljublj. Zvonu“) in o Izraelitih po avstrijsko-ogerski državi.

Prof. Ivan Frankè razstavil je te dni v Kolmanovi prodajalnici v Ljubljani portret malega dečka, sina g. Fr. X. Sovanja ml. Slika, v vsakem oziru dovršeno delo, odlikuje se osobito pa točnem risanju in krasnem koloritu. — Rezbear g. Fr. Zajec, ki je pred kratkim dovršil lepo podobo sv. Vincencija Pavlanskega, namenjeno rakvi usmiljenih sester ljubljanskih pri sv. Krištofu, izdeluje zdaj iz kararskega marmorja doprsno podobo pokojnega škofa Legata, katero misli stolni kapitel tržaški nekdanjemu svojemu vladiki postaviti v stolni cerkvi sv. Justa v Trstu.

Dr. Jurij Dobrila, vladika tržaško-koperski, plemeniti rodoljub in požrtvovalni podornik slovanskega življa po tužni Istri, umrl je 13. januarja t. l. ob polusedmih zvečer v Trstu. Pokojnik, sin ubogih roditeljev, bil je porojen 16. aprila 1812. leta v Tinjanu v Istri. Početne in prve štiri latinske šole dovršil je v Pazinu, peto in šesto šolo v Karlovcu, sedmo in osmo, kakor tudi bogoslovje v Gorici. V duhovnika je bil posvečen 11. sept. 1837. l. Bil je pozneje katehet na ženskih šolah, potem profesor in vodja v semenišči in naposled kanonik in župnik stolne cerkve sv. Justa v Trstu. Od leta 1857. do 1875. bil je škof poreško-puljski, od l. 1875. dalje tržaško-koperski. Njegova presrčna želja je bila povzdigniti in pomnožiti slovansko duhovščino po Istri in v ta namen podpiral je uboge, a nadepolne gimnazijalce ter nabiral in iz svojega premoženja množil doneske, da bi v Pazinu osnoval slovanskim dijakom semenišče. Prejšnja leta spisal je molitveno knjigo „Otče, budi tvoja volja!“, katera je hrvatskemu narodu v Istri zlata dušna hrana; ne pogrešaš je v nobeni hiši, in tudi ne na najmanjši ladiji hrvatski.

Prof. Viljem Urbas čital je ne davno v nemškem in avstrijskem planinskem društvu v Trstu razpravo o Čičariji in Čičih.

Prof. S. Rutar v Spletu dovršil je „Tolminsko zgodovino“, katera v kratkem izide na stroške znanega rodoljuba Tolminskega. Ker je g. pisatelj za svoje delo vrhu znanih in tiskanih virov porabil tudi mnogo do zdaj še nikjer objavljenih listin iz raznih arhivov primorskih, nadejati se nam je v vsakem oziru zanimljive knjige. — Že delj časa ima prof. Rutar v rokopisu zgotovljen tudi „Domovinski nauk o avstrijskem Primorju“. Ta knjiga je namenjena osobito učiteljiščema v Gorici in v Kopru.